

ZINK STUK JES

HOEZO, FANATIEK?

Utrechtse Studenten Zwem- en Waterpolo Federatie

U.S.Z.&W.F. 'Het Zinkstuk'
p/a Sportcentrum Olympos
Uppsalalaan 3, Postbus 80129, 3584 CT Utrecht
Rekening: 130475963
Website: www.hetzinkstuk.nl

Bestuur

Voorzitter

Marloes Nieberg

voorzitter@hetzinkstuk.nl

Secretaris

Inge Schimmelpennink

secretaris@hetzinkstuk.nl

Penningmeester

Nirina Wijsman

penningmeester@hetzinkstuk.nl

Waterpolocommissaris

Ricardo Duijser

zwemcommissaris@hetzinkstuk.nl

Zwemcommissaris

Tim Winkels

waterpolocommissaris@hetzinkstuk.nl

Redactie

zinkstukjes@gmail.com

Alain van Bielert
Jan Stevens
Inge Schimmelpennink
Tim Winkels

Index

Van de voorzitter	blz. 4
Van de redactie	blz. 5
NSZK Eindhoven	blz. 7
NSZK Groningen	blz. 8
Liters bier feest	blz. 10
PubQuiz	blz. 11
Sintekerst	blz. 12
Nieuwjaarsduik	blz. 14
MidwinterBBQ	blz. 16
NSZK Utrecht	blz. 17
Wist je datjes	blz. 21

Van de voorzitter

Beste Zinkstukkens,

Daar is ie dan! We zijn inmiddels alweer een tijdje aan het bikkelen in het koude krommerijnwater en café de winter. Maar hier dan toch echt het enige echte zinkstukje! Aan mij de prachtige eer om een mooie inleiding te maken. Nu gaat me dat met een goeie stapavond/nacht/ochtend in het achterhoofd niet ontzettend gemakkelijk af. Deze stapavond werd mede mogelijk gemaakt door onze hardwerkende axcie. Die ik bij deze alvast een complimentje wil geven voor de vele activiteiten die georganiseerd worden.

Maar niet alleen de axcie verdient een complimentje ook beide heren waterpoloteams zijn goed bezig. Zowel in de kroeg als in het water. Dus bij deze! En als we dan toch bezig zijn moeten we de zwemmers natuurlijk niet vergeten. Want jazeker ook die doen het goed. Over een paar weken is alweer de laatste alles beslissende NSZK van het jaar. Als we daar goed ons best doen dan kunnen we 4e worden in het algemeen klassement. WAUWIE!

Wat ik nog even wil onderstrepen is dat we dit jaar een nieuwe borrellocatie hebben. Dus om je calorievoorraad nog even bij te vullen kan er na de training nog wat gouden rakkers worden genuttigd. Dit kan gedaan worden in het altijd gezellige café de Winter vlakbij het Wilhelmina park. Dus schroom niet en kom even langs voor een drankje, of twee... Ik hoop dat er in dit zinkstukje weer ontzettende verhalen zitten. Zodat we ons geheugen weer even kunnen opfrissen en kunnen terugdenken aan de memorabele momenten van de afgelopen tijd. Goed, ik wens jullie heel veel leesplezier. En we maken er nog een mooi jaartje van!! Woopwoop.

Groetjes van Marloes

Van de redactie

Hallo Zinkstukkeraars en Zinkstukkeraarinnen. Het zwemjaar is alweer ruimschoots over de helft. Je kunt dan ook stellen dat deze uitgave van de Zinkstukjes rijkelijk laat is. Maar beter laat dan nooit zullen we maar zeggen. En omdat er al ruim een halfjaar aan wedstrijden en activiteiten heeft plaatsgevonden, is deze versie van de Zinkstukjes lekker uitgebreid! Drie zwemwedstrijden, volop waterpoloperikelen en vele feestjes hebben de revue gepasseerd. De redactie heeft diep in het verleden moeten graven om ook al die oude activiteiten op papier te krijgen, maar we hebben er met veel plezier aan gewerkt. De vele verslagen zijn geschreven en samengesteld door de oude vertrouwden Alain en Jan samen met de aanwinst, onze spetterende secretaris, Inge. Tussen de wedstrijden en activiteiten door vond er ook in de wekelijkse besommeringen veel plaats. Een sportcentrum wat flink moet bezuinigen, een boom die de verbouwing van de Krommerijn in de weg staat en een mysterieuze ziekte waardoor de Kwakel al vele maanden gesloten is... Al deze consternaties hebben hun weerslag gehad op de trainingen van het zinkstuk. Maar dankzij adequaat handelen en een combi polo-zwemtraining op maandag is het nog steeds mogelijk voor elk lid om twee keer in de week de bierbuik eraf te trainen!

Naast de trainingen leeft het zinkstuk volop. Ook de komende maanden staat er nog veel op het programma, met als spektakelstuk het zinkstukweekend, waar nu eindelijk een datum en locatie voor vaststaan. Helaas wel dezelfde datum als het bestuursweekend, maar ach, daar komen de activiteitencommissie en het bestuur wel aan uit.

Omdat het zinkstuk met zijn tijd meegaat, krijgen jullie deze versie enkel digitaal. Ja, ja, een ware technologische doorbraak. Je zou dan ook zeggen dat de Zinkstukjes snel en efficiënt gemaakt zouden worden. Dat was helaas wat minder het geval. Na een halfjaar kwam voor het eerst het initiatief om eens wat stukjes te schrijven en ruim een maand later kwamen we als redactie dan eindelijk bij elkaar. En dan moet je ook nog even wachten tot ook de 'externe auteurs' hun kopij inleveren. Maar enfin, hier issie dan, de nieuwste uitgave van de Zinkstukjes.

Veel leesplezier!

Inge, Alain, Jan en alle andere stukjesschrijvers

NSZK Eindhoven

Het pyjama feestje!

NSZK Groningen

Om vanaf Utrecht in het Hoge Noorden te geraken is een lange barre tocht met de trein noodzakelijk. En als Utrecht Centraal dan ook nog eens in de fik staat is de reis schier onmogelijk. Noodgedwongen zagen alle zinkstukkens –behalve Inge- er van af om vrijdagavond, voor de préborrel, al naar Groning te reizen. Gelukkig kon daarvoor in plaats gepréborrelt worden bij Wouter, waar Hans, Meumeu, Wietske en ik gulzig gebruik van maakten. Reuzeleuk is dat, zeker met Monopoly, zwaarden, chocopinda's en Amaretto.

Het was de volgende ochtend dan ook vrij zwaar om op tijd in Groningen te geraken. Zeker omdat het zwembad niet in de stad Groningen zat, maar ergens in Duitsland, zo'n 50 kilometer van de bewoonde wereld. Maar na een lange treinrit en fikse wandeling waren ook wij –net- op tijd bij het zwembad. Dat zwembad, of beter gezegd zwemkot, was nou niet het toonbeeld van moderne architectuur: een laag plafond met condensdruppels, plastic tuinstoelen en een onderhoudsstaat alsof het net als set voor een zombiefilm was gebruikt. Gelukkig ging het zwemmen op enkele valse starts na wel goed. Het zinkstuk werd dan ook 5e!!!

Om na het zwemmen in Groningen te komen was weer een lange looptocht en treinreis noodzakelijk. In Groningen werden alle zinkstukkens verdeeld over een paar huizen, daar konden we onze slaapspullen dumpen en ons klaarmaken voor het feest met het volkomende logische thema 'Juicy Gypsies and Trashy Trailer Truckers!'. De prijs voor beste outfit ging daarbij overduidelijk naar trainer Tim.

De eetlocatie was vanaf onze slaapplek op loopafstand, gelukkig maar, want we hadden honger. Groot was dan ook de teleurstelling dat de pizzeria die ons eten moest bedienen nog vol zat met eters uit de eerste shift, terwijl wij de laatste shift waren. Robin en ik gingen dus maar even de Groningse

binnenstad verkennen. En wat is er nu Groningser dan de Drie Gezusters? De beroemde kroeg van de zelfmoord plegende, homofiele kroegimperialist Sjoerd Kooistra. Echt een prachtkroeg was het, tientallen zaaltjes en nisjes, allemaal versierd met prullaria en glas in lood. Erg leuk was de ijsbar, waar je bij min acht in een heinekenjas van een biertje of Jagermeister kunt genieten.

Een uurtje later vonden we het weer eens tijd om naar de eetlocatie te gaan om eindelijk eens onze pizza te gaan eten. Maar helaas, de achterstand op het eetschema was inmiddels zo'n drie uur geworden ten opzichte van het oorspronkelijke schema. Dat krijg je als je 300 man pizza wil serveren op een locatie met een oven waar vier pizza's in passen. Om half elf kregen we eindelijk onze pizza, die trouwens best goed te eten was.

Gezien het tijdstip was het onzin om nog langs de slaaplocatie te gaan en gingen we dus direct door naar het feest. Dat was bij de studentenvereniging Unitas, een plek die op het eerste gezicht perfect was voor een leuk feestje: niet te groot en niet te klein en goedkoop bier. Minpunten waren de muziek die niet door een DJ werd bepaald, maar door een playlist. En naarmate de avond vorderde ging het meer en meer regenen: op het plafond boven ons vormden condensdruppels, die om te tijd naar beneden druipten als een ongewenste douche. Dat, samen met de brakheid na onze eigen préborrel, zorgde ervoor dat we het niet zo laat maakten. Gelukkig waren er andere Zinkstukkeraars die de Zinkstukeer hoog hielden en doorgingen tot 't end. De volgende ochtend kregen we een prima ontbijtje; er gaat niets boven een eitje na een hectisch weekend. Nog steeds moe, maar voldaan, keerden we terug naar ons Utteregt. Het NSZK Groningen was zeker geslaagd, al lag het niet aan het zwembad, het eten of de feestlocatie. Maar een echte Zinkstukker weet het toch altijd gezellig te maken!

Liters bier feest

Schultenbrau, verrekte mongol! Nee, gelukkig hadden we hadden we Lieshout's trots: Bavaria op het enige echte Zinkstuk Liters Bier feest. Er was namelijk nog een pallet bier over van het zinkstukweekend van vorig jaar en dat moest op. En samen met een IBB-Kelder vol Zinkstukkens gaf dat groots plezier.

Een simpel en beproefd concept: bier, muziek en mensen. Een prima begin van het nieuwe zinkstukjaar dus. Zo'n 40 man en vrouw kwam opdraven om zich voor 2 € 50 lam te zuipen. Ramon was zo nobel om ons allen te verwelkomen in zijn nederig stulpje.

De avond verliep op z'n zinkstuks: er werd gezellig bijgepraat, bier gedronken, later op de avond gingen de T-shirts uit en werd ondergetekende nog bekant verkracht door twee stoeipoezen van de activiteitencommissie. Er zijn geen doden of gewonden gevallen.

Jan

De Pubquiz

Wanneer is Elvis Presley overleden? Don't know, don't care. Toch moest je het weten wilde je de Zinkstuk-Pubquiz winnen. Vijf teams streden om een zak snoep en natuurlijk om de eer.

Daniëlle Ververmeulen en Hans Adriaans waren onze geile gastvrouw en galante gastheer. Verdeelt over vier rondes werden vragen gesteld met gevarieerde onderwerpen als topografie, Utrecht, sport en media. Sommige waren simpel, anderen schier onmogelijk. Hoeveel jaar besteed een vrouw bijvoorbeeld in de badkamer? (2,2 jaar). De afwisseling in de vragen zat goed in elkaar, zowel de filmfan, de historicus, de Utrechtfreak, de geograaf als de nutteloze feitjeskenner konden hun ei kwijt in de quiz (een kip doet er trouwens 25 uur over om een ei te produceren).

Na elke ronden waren er ook nog bonuspunten te behalen met vragen als: noem zoveel mogelijk studenten(sport) verenigingen of bedenk de drie meest originele openingszinnen. Dat veroorzaakte ook de nodige bias in de puntentelling; je kon meer punten verdienen met zo een vraag dan bij een hele ronde in totaal.

Dat zorgde er dan ook voor dat het groepje wat won volledig toevallig de winnaar was en absoluut niet gestaafd op hun feitenkennis. En nee, die uitspraak heeft er niets mee te maken dat ik dolgraag de pubquiz wilde winnen, gefaald heb door mijn gebrek aan kennis en niet tegen mijn verlies kan. Grr.

De rest van de avond was erg gezellig. In café de Winter (de pubquiz vond natuurlijk plaats in een kroeg) werd nog lang doorgebierd, sfeerfoto's gemaakt, snoepzakken leeggegeten en gekletst.

Jan

Sinterkerst 2011

Dit jaar werd de sinterkerst internationaal gevierd, hij vond namelijk plaats op de University college campus, bij Daniëlle. Een prachtlocatie, die helemaal versierd was met virtueuze schilderijen aangebracht met de sneeuwpoeder spuitbus. Er was zelfs een zeer sexy sinterkerstman, die nogal eens zijn baard verloor, maar niet zo vaak als zijn geloofwaardigheid als goedheiligman

Voor het spel werden er groepen gemaakt, die spelletjes moesten doen om punten te genereren, waarmee zij recht hadden om cadeautjes te krijgen, of dat zij juist wat cadeautjes moesten weggeven aan een ander team.

Het begon al goed: het spekproppen, de edele sport waarbij het gaat om zoveel mogelijk spekjes in je mond te proppen. Hierbij konden wij het verborgen talent van hamster Tim aanschouwen, hij stouwde zo'n 35 spekjes in zijn op explosie staande wangen en won dit onderdeel dan ook met vlag en wimpel.

Het volgende onderdeel was snoephappen, waarbij ook rijkelijk met water gesproeid werd.

Hierna kregen wij een waar stukje spektakel te zien.

Daniëlle vertoonde ons haar kunsten aan de paal, die centraal in de kamer geplaatst stond. De bedoeling was dat elk groepje een gezamenlijke dans uitvoerde, waar op een gegeven moment gebruik zou worden gemaakt van de paal. Dit werd dan ook veelvuldig gedaan, waarbij de ware gigolo en callgirl in velen loskwam en iedereen bepaald voor paal stond, dat stond als een paal boven water. De paal zelf heeft al dit sensuele geweld helaas niet overleefd en is onder de erotische overtuigingskracht (of gewoon het gewicht) van vier zinkstukmannen bezweken. Tenslotte moest er ook nog geschuifeld worden op een krant, die om de zoveel keer werd

dubbelgevouwen. Sommigen kunnen inderdaad zelfs schuifelen op één been, op hun tenen, met hun partner op de rug, jaja, daar ben je Zinkstukker voor.

Al met al werden de punten bij elkaar opgeteld en werden de cadeautjes over en weer weggegrist en weer teruggenomen, totdat iedereen met het cadeautje waar 'ie nou zou heimelijk naar verlangde had bemachtigd, van fluitje tot bananentromeltje.

Danku Sinterklaasje

Alain

Nieuwjaarsduik 2011

Om dit jaar met een klapper te beginnen, had de axie iets leuks verzonnen dit jaar:

Meedoen aan de Nieuwjaars duik. Dat klinkt heel cool en het was makkelijk om te zeggen dat je kwam... Maar de praktijk bleek toch anders! Beeld je maar eens in na een wilde avond oud en nieuw vieren 's ochtends op te staan en je te bedenken dat je om 12 uur een ijskoude duik gaat maken, terwijl je nog in je warme bedje je roes ligt uit te slapen. Toch heeft een klein groepje diehards (of gekken, wat je maar wilt) zich er toch nog toe kunnen zetten en heeft zich met lood in de schoenen (of in het hoofd) richting Scheveningen kunnen bewegen.

Hoe dichter we bij het strand kwamen, hoe meer mensenmenigte we tegemoet kwamen en eenmaal op het strand was het gewoon een mierennest aan oranje Unox mutsen. Nadat we deze ook allemaal ophadden, onder of over onze Zinkstuk badmutsen of waterpolocaps, begonnen we langzaam die lekkere warme trui en die beschermende schoenen tegen het koude zand, uit te trekken.

Het scheelde dat het zonnetje straalde en het was een stuk minder koud dan vorig jaar, toen het koude zand gewoon dwars door je schoenen je voeten op slag bevroor, maar dat maakte het er nu niet veel minder makkelijk op om afscheid te nemen van deze beschermende kleding laag. Eenmaal in vol Zinkstuk-tenue (d.w.z. ontdaan van de rest) was de enige oplossing om het een beetje warm te houden tot de duik, dan toch maar mee hossen op de 'muziek'. En toen kwam het moment van aftellen, waarbij de adrenaline naar het hoofd en door het lichaam opborrelde, tot het startsein. En dan kun je maar één ding: er is geen weg terug, al schreeuwend en de Zinkstuk-vlag hooghoudend keihard met

de oranje zee mee rennen de Noordzee in, een ijsskoude duik nemen en dan weer nog harder schreeuwend zo snel mogelijk het water weer uit, zonder je te laten vertrappen door de tweede oranje golf die alweer toegesnelde komt. Na zo'n traumatische ervaring wil je nog maar één ding: zo snel mogelijk droog worden, heel warme kleding aandoen en een kop snert halen. Maar Tim stelde deze aanlokkelijke gedachte nog even uit door met het lumineuze idee te komen 'nog even leuk een foto nemen met z'n allen in de zee met de Zinkstuk-vlag.' Ik vraag me nog steeds af hoe hij het voor elkaar heeft gekregen, maar toch ging iedereen tegen hun diepste verlangen naar warmte in weer in het water om met een geforceerde maar weliswaar toch gelukzalige lag op de foto te gaan met onze geliefde vlag.

Op naar het volgende jaar, dat voor ons al niet meer kapot kan.

En nu snert!

Alain

Midwinter BBQ

Wat is er nou leuker dan in lekkere vrieskou barbecuen, ik heb werkelijk geen benul hoe koud het was. Maar dat het vroor weet ik wel zeker. Het even binnen plassen, gold tevens als een moment voor het opwarmen van de voeten. Er waren maar weinig mensen zo ongeveer 20, maar een ding was zeker duidelijk het zou een mooie avond gaan worden. De vrouwen hadden het goed geregeld, de mannen waren druk bezig met de BBQ en de vrouwen genoten van de voorgeschotelde stukjes vlees, stokbrood en salades. Ondertussen genoten we allen van een witte wijn, roseetje en natuurlijk BIER. En al deze lekkere drankjes zorgden er voor dat we alweer naar de WC moesten. Op naar Jan zijn huis, waarbij nog genoteerd moet worden dat het heel erg modderig was en wij dus hele vieze schoenen en broeken hadden. Eenmaal aangekomen bij Jan zijn crib bleek dat van alle wc's Hell ya wel 3, er geen enkele meer WC papier had. Dus dan maar op zoek naar een knappe buurman die WC papier had voor ons arme vrouwen. Helaas was dit niet de goddelijke man waarop we gehoopt hadden, maar toch, we konden dankbaar een WC rol mee terug nemen. Tsja en zo binnen bleken we het wel echt heel koud buiten te hebben. Nog even met zijn allen wat vlees naar binnen gewerkt, foto's gemaakt en hupsakee lekker warm naar binnen. Eenmaal binnen wist Lotte ons bezig te houden met raadsels, 'het land van geen idee' en 'Hoort Abraham hoort, luistert naar het eerste woord, geef hem een hand geeft haar een hand die ik een hand zal geven.' Ik ga natuurlijk de clou niet vertellen, maar niet begrijpen hoe mensen nou wel of niet weten wat mee mag en wie de hand geschud moet worden is toch wel heel frustrerend. Al met al een geslaagde lekkere koude barbecue waarbij ondanks de drank toch nog flink nagedacht moest worden.

Inge

NSZK Utrecht

Jajaaa eindelijk was het zo ver: NSZK UTRECHT!! Al wetend hoe hard onze NSZKcie hieraan heeft gewerkt, hoopten we van harte voor hen dat het allemaal voorspoedig zal verlopen. Nou dat is wel degelijk gelukt. Het begon allemaal vrijdagavond bij de Mick O'Connols. Een gezellig aantal mensen kwam hierheen om alvast lekker te gaan pre-borrelen. Dit was al een mooie start, van een mooi weekend. Zaterdagochtend, brr lekker vroeg moesten onze commissie leden al op. En wat een hoop spullen hadden ze gecreëerd om mee te nemen naar het zwembad, twee auto's vol! De wedstrijd verliep lekker vlot, precies wat gehoopt was. Vooral onze o zo briljante schelle toeter was door het hele zwembad te horen. Na de wedstrijd allemaal snel naar huis, voor een lekkere avondmaal. Ditmaal weer bij de Mick O'Connols. En er is niks beters dan voor binnenkomst alleen maar zeer positieve verhalen te horen over het eten. En het smaakte dan ook heel erg goed. EN DAN.....begon het feest natuurlijk! Alle knappe boeren en boerinnen en de Dutch aanbidder in een gezamenlijke kroeg.

Inge

NSZK Utrecht 2011

Op 19 april 2010 begon het avontuur. De eerste vergadering voor het NSZK Utrecht 2011. Met 10 man (vrouw) sterk begonnen we aan de taak om in iets minder dan een jaar dit evenement van de grond te krijgen. Tijd zat dachten we. Echter vloog de tijd voorbij. En voor we er erg in hadden stond (vanaf de eerste vergadering geplannede) commissie weekend voor de deur! *Rennesse here we come!*

Naast deze bijzondere belangrijke bijzaken schoot het ook al lekker op met de organistaie van het NSZK. Het thema werd na lang overleg vastgelegd. Ik hou van Holland! Nu moesten we er nog voor zorgen dat het geheim bleef. Echter werd dit nobel voornemen sterk in gevaar gebracht (lees verbroken) door twee verschillende commissie leden. Nadat commissie lid met een oranje "ik hou van holland" hamer op Anne's verjaardag liep te schreeuwen dat dit wel leuk zou zijn om mee te nemen naar het NSZK en een ander commissie lid die gewoon niks voor zich kan houden, was het thema bij sommige personen al bekend. Echter was het, gelukkig, voor veel mensen nog een verrassing toen het thema bekend werd gemaakt!

Zorgen waren er zeker... Utrecht ons mooi stadje is zeer populair onder de zwemvereniging. Lekker dichtbij, alles makkelijk te bereiken met openbaar vervoer. Dus ja hoe druk zal het worden.... 300 – 320 – 350 – 400 man?!? Zeker toen de eerste inschrijvingen binnen kwamen begonnen jullie zwemco hem een beetje te knijpen. Gelukkig kwamen de grote verenigen als niet met heeeel veel meer dan bij de vorige NSZK's.

12 februari kwam steeds dichterbij en dichterbij. Startkaartjes/gadgets/programma's/presentjes alles moest geregeld worden. De dag voor het NSZK kwam de hele commissie nog een keer bij elkaar. Niet om te vergaderen maar om 380 condooms en 1140 dropjes allemaal in plastic zakjes te doen. Ook moesten de 1120 startkaartjes gesneden worden en op volgorde in de map worden gedaan. Gelukkig had een commissie lid een snijmachine. Helaas werd die na vijf min door een ander commissie lid "ondrukbaar" gemaakt (of was het het commissie lid dat gewoon niet wist hoe de snijmachine gebruikt moest worden??). Helaas moest hierdoor de hypermoderend snijmachine vervangen worden door de ouderwetse schaar. Na wat uurtjes zweten/knippen/fietsen was dan toch echt alles klaar. Het NSZK Utrecht 2011 kon beginnen!

De pre-borrel was in de Mic oconels. Opzich beetje vreemd om te borrelen in een english pub terwijl het thema ik hou van holland is??? maar vooruit er was bier! Het werd al snel gezellig druk (op eind misschien iets te druk). Maar leuk om te zien dat op vrijdag al zo veel mensen waren afgereisd naar Utrecht! Naast de NSZK gangers liep er ook wat lokaal volk rond. Jullie zwemco schrok zich rot toen een paar gigantische sileconen tieten zonder aankondiging hem bijna letterlijk onderuit sloegen. Het mannelijk volk wat er liep had niet bepaald een vriendelijke uitstraling. Echter mocht dit de pret niet drukken. Het NSZK was begonnen!

Op zaterdag ging al weer voreg de wekker. Nog effe snel wat laatste boodschappen doen en zorgen dat alle spullen beneden in de hal staan. Gelukkig waren twee Zinkstucker (Nirna&Inge) zo lief om alle gadgets/programmas/eten/drinken naar het zwembad te brengen in hun auto. Dit heeft de commissie wat hernias gescheeld.

Gelukkig was iedereen op tijd in het zwembad en kon begonnen worden aan de opbouw van het zwembad. Gelukkig waren er veel leden die ons hielpen met de opbouw maar ook tijdens de wedstrijd met kaartjes halen enz. Super bedankt hiervoor!!!!

Na een kleine uitloop kon de wedstrijd dan echt beginnen. Sommige Zinkstukkens namen het eerste deel van onze verenigings naam iets te letterlijk en zonken bijna letterlijk naar de bodem. En sommige waren gewoon zelfs te sloom om op tijd op het startblok te staan en doken er terwijl de rest er al 25meter op had zitten). Gelukkig werden er ook een aantal mooie Pr's gezwommen. Maar hoe je het ook bekijkt we hebben de Zinkstuk naam zeker hoog gehouden. De wedstrijd liep voorspoedig. Uiteindelijk duurde de wedstrijd maar 1 uur langer dan in Groningen terwijl wij 80 zwemmers meer hadden en 2 banen minder. Top!

Na het zwemmen was het tijd om de hongerige magen te vullen. Hiervoor gingen we weer naar de Mic Oconnels. Dit keer geen gorte soleconen tieten die in je neus gedrukt worden maar gewoon goed (natuurlijk) voedsel.

Nu de honger gestilt is werd het tijd voor een feestje! Op loop afstand van de werd er gefeest in de Woolloomooloo. Om 12 uur werd bekend dat het Zinkstuk weer een mooie 5de plek had bereikt! Daarna ging het feest door tot in de vroege uurtjes. Helemaal super!

Als laatste wil ik nog een bedankje voor mijn mede commissie leden. Was echt een super commissie en we hebben het echt heel goed gedaan! Ben trots op jullie!

Uw Zwemcommissaris,
Tim

Wistjedatjes

Wist je dat het Zinkstuk weer een nieuw stelletje heeft?
Een yup en een paaldanseres!

Wist je dat de Sint een kinky boek heeft?

Wist je dat het in Groningen ook binnen regent?

Wist je dat de Euroshopper nu ook rode pesto heeft?

Wist je dat D-Day op de verjaardag van Inge is?

Wist je dat de Noordzee koud is?

Hoe koud?

Wist je dat Jan een speciale relatie met hamsters onderhoudt?

Jansteren!